



การศึกษา : รากฐานประชาคมอาเซียน



สารบัญ

| | |
|---|----|
| • กำหนดอาเซียน | 1 |
| • ประชาคมอาเซียนคืออะไร | 3 |
| • การศึกษา กลไกขับเคลื่อนประชาคมอาเซียน | 4 |
| • ความร่วมมืออาเซียนด้านการศึกษา | 5 |
| • การขับเคลื่อนประชาคมอาเซียน ในมิติด้านการศึกษา | 6 |
| • การขับเคลื่อนการศึกษาในประเทศไทย | 6 |
| • ผู้นำการศึกษาไทย : ผู้นำขับเคลื่อนการศึกษาอาเซียน | 14 |
| • การประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน | 14 |
| • ปฏิญญาชะอำ-หัวหิน ว่าด้วยการเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษา | 16 |

| | |
|---|----|
| • About ASEAN | 21 |
| • ASEAN COMMUNITY | 22 |
| • ASEAN CHARTER | 23 |
| • Thailand's Chairmanship of ASEAN | 23 |
| • ASEAN SOCIO-CULTURAL COMMUNITY | 24 |
| • ASEAN Ministers of Education Meeting | 24 |
| • Educational Leader of Thailand : Educational Leader of ASEAN | 26 |
| • CHA-AM HUA HIN DECLARATION ON STRENGTHENING COOPERATION ON EDUCATION TO ACHIEVE AN ASEAN CARING AND SHARING COMMUNITY | 28 |

CONTENTS



การศึกษา : รากฐานประชาคมอาเซียน

กำเนิดอาเซียน

อาเซียนหรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ก่อตั้งขึ้นโดยปฎิญญากรุงเทพฯ ซึ่งได้ลงนามกันที่วังสราญรมย์ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศในภูมิภาค ชำรงไว้ซึ่งสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงทางการเมือง สร้างสรรค์ความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม การกีดกันอยู่ดีบนพื้นฐานของความเสมอภาคและผลประโยชน์ร่วมกันของประเทศสมาชิก

เมื่อแรกก่อตั้งในปี พ.ศ. 2510 อาเซียนมีสมาชิก 5 ประเทศ ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์ ได้ร่วมกันจัดทำปฎิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration) เมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2510 (ค.ศ. 1967) ซึ่งถือเป็นข้อสัญญาผูกพันฉบับแรกของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในเวลาต่อมา บรูไน ดารุสซาลาม ได้เข้าเป็นสมาชิกลำดับที่ 6 เมื่อปี พ.ศ. 2527 เวียดนาม เข้าเป็นสมาชิกลำดับที่ 7 ในปี พ.ศ. 2538 สปป. ลาวและพม่า เข้าเป็นสมาชิกพร้อมกันเมื่อปี พ.ศ. 2540 และกัมพูชาเข้าเป็นสมาชิกล่าสุดเมื่อปี พ.ศ. 2542 ทำให้ในปัจจุบันอาเซียนมีสมาชิกรวมทั้งหมด 10 ประเทศ วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งอาเซียนได้แก่ การส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศในภูมิภาค ชำรงไว้ซึ่งสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงทางการเมือง สร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม การกีดกันอยู่ดีของประชาชนบนพื้นฐานของความเสมอภาคและผลประโยชน์ร่วมกันของประเทศสมาชิก

อาเซียนเป็นภูมิภาคที่มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วและเป็นตัวอย่างของการรวมตัวของกลุ่มประเทศที่มีพลังต่อรองในเวทีการเมืองและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ความก้าวหน้าของอาเซียนมีปัจจัยสำคัญจากความไว้วางใจกันระหว่างรัฐสมาชิก อันก่อให้เกิดบรรยากาศที่สร้างสรรค์และเอื้อต่อความร่วมมือระหว่างกัน ทำให้สถานการณ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้เปลี่ยนผ่านจากสถานะแห่งความตึงเครียดและการเผชิญหน้าในยุคสงครามเย็นมาสู่ความมีเสถียรภาพ ความมั่นคงและความร่วมมืออย่างใกล้ชิดในปัจจุบัน



อย่างไรก็ตามในปี พ.ศ. 2540 อาเซียนประสบปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจเอเชีย หลังผ่านพ้นมรสุมดังกล่าวไปได้ จึงเกิดศักราชใหม่ของความร่วมมือระหว่างกัน โดยในปี พ.ศ. 2546 ผู้นำอาเซียนได้ลงนามปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือในอาเซียนฉบับที่ 2 (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord II) เพื่อประกาศจัดตั้งประชาคมอาเซียน หรือ ASEAN Community ภายในปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) โดยสนับสนุนการรวมตัวและความร่วมมืออย่างรอบด้าน โดยในด้านการเมืองให้จัดตั้ง “**ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน**” หรือ ASEAN Political and Security Community (APSC) ด้านเศรษฐกิจให้จัดตั้ง “**ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน**” หรือ ASEAN Economic Community (AEC) และด้านสังคมและวัฒนธรรมให้จัดตั้ง “**ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน**” หรือ ASEAN Socio-Cultural Community (ASCC)



ต่อมา ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 12 ในเดือนมกราคม พ.ศ. 2550 ที่เซบู ประเทศฟิลิปปินส์ ผู้นำอาเซียนได้ตกลงให้มีการจัดตั้งประชาคมให้แล้วเสร็จเร็วขึ้นภายในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ตลอดจนจัดโครงสร้างองค์กรของอาเซียน รองรับภารกิจและพันธกิจ รวมทั้งยกระดับอาเซียนจากองค์กรที่มีการรวมตัวหรือร่วมมือกันแบบหลวมๆ เพื่อสร้างและพัฒนาไปสู่สภาพการเป็น “**นิติบุคคล**” ซึ่งเป็นที่มาของการนำหลักการนี้ไปร่างเป็น “**กฎบัตรอาเซียน**”



ซึ่งทำหน้าที่เป็น “**ธรรมนูญ**” การบริหารปกครองกลุ่มประเทศอาเซียนทั้ง 10 ประเทศซึ่งผนึกกำลังเป็นหนึ่งเดียวกัน ดังปรากฏตามคำขวัญที่ว่า “**สิบชาติ หนึ่งอาเซียน**” (Ten Nations One Community)

การประกาศใช้ “**กฎบัตรอาเซียน**” (ASEAN Charter) จะมีวิธีการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่และสำคัญ คือเป็นการปรับองค์กรในการทำงานแบบการรวมกลุ่มที่มี “**กฎ**” เป็นฐานที่สำคัญ (Rule-Based) สมาชิกทั้ง 10 ประเทศจะต้องปฏิบัติตามพันธะข้อตกลง มีการกำหนด “**กลไกรองรับข้อพิพาท**” พร้อมทั้งสร้าง “**อาเซียน**” ให้มีสถานะเป็น “**นิติบุคคล**” มีการปรับให้เป็นองค์กรที่มี “**ประชาชน**” เป็นศูนย์กลางทำให้เกิดประสิทธิภาพของการรวมกลุ่มมากขึ้น ทำให้เกิด “**กระบวนการตัดสินใจ**” จากการประชุมระดับผู้นำ ซึ่งจะปรากฏเป็นคณะมนตรี หรือ (Councils) ของอาเซียนขึ้น ทำหน้าที่เป็น 3 เสาหลัก ได้แก่ เสาหลักทางการเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมและวัฒนธรรม มีการเพิ่มอำนาจ “**สำนักเลขาธิการ**” (Secretariat) และผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ (Secretary General) นอกจากนี้ประชาคมอาเซียนยังมีการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอและลดช่องว่างระหว่างสมาชิกของอาเซียน



ประชาคมอาเซียนคืออะไร

ประชาคมอาเซียนประกอบด้วยความร่วมมือ 3 เสาหลัก คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political and Security Community-APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community-AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรม (ASEAN Socio-Cultural Community-ASCC) เสาหลักแต่ละด้านมีวัตถุประสงค์ ดังนี้



* **ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน** มีวัตถุประสงค์ที่จะทำให้ประเทศในภูมิภาคอยู่อย่างสันติสุขโดยการแก้ไขปัญหาในภูมิภาคโดยสันติวิธีและยึดมั่นในหลักความมั่นคงรอบด้าน ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนจะ (1) ใช้ข้อตกลงและกลไกของอาเซียนที่มีอยู่แล้วในการเพิ่มศักยภาพในการแก้ไขปัญหาข้อพิพาทภายในภูมิภาครวมทั้งการเผชิญหน้ากับภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เช่น การก่อการร้าย การลักลอบค้ายาเสพติด การค้ามนุษย์ อาชญากรรมข้ามชาติ และการขจัดอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (2) ริเริ่มกลไกใหม่ๆ ในการเสริมสร้างความมั่นคงและกำหนดรูปแบบใหม่สำหรับความร่วมมือด้านนี้ ซึ่งรวมถึงการกำหนดมาตรฐาน การป้องกันการเกิดข้อพิพาท การแก้ไขข้อพิพาท และการสร้างเสริมสันติภาพ

ภายหลังการยุติข้อพิพาท (3) ส่งเสริมความร่วมมือทางทะเล ทั้งนี้ความร่วมมือข้างต้นจะไม่กระทบต่อความเป็นอิสระของประเทศสมาชิกในการดำเนินนโยบายการต่างประเทศและความร่วมมือทางทหารกับประเทศนอกภูมิภาค และไม่นำไปสู่การสร้างพันธมิตรทางการทหาร

*** ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน** มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆ ได้ โดย (1) มุ่งให้เกิดการไหลเวียนอย่างเสรีของสินค้า บริการ การลงทุน เงินทุน การพัฒนาทางเศรษฐกิจ และการลดปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำทางสังคม (2) ทำให้อาเซียนเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว (single market and production base) โดยจะริเริ่มกลไกและมาตรการใหม่ๆ ในการปฏิบัติตามข้อริเริ่มทางเศรษฐกิจที่มีอยู่แล้ว (3) ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียนเพื่อลดช่องว่างการพัฒนาและช่วยให้ประเทศเหล่านี้เข้าร่วมกระบวนการรวมตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน (4) ส่งเสริมความร่วมมือในนโยบายการเงินและเศรษฐกิจมหภาค ตลาดการเงินและตลาดลงทุน การประกันภัยและภาษีอากร การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม พัฒนาความร่วมมือด้านกฎหมาย การเกษตร พลังงาน การท่องเที่ยว การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยการยกระดับการศึกษาและการพัฒนาฝีมือแรงงาน

*** ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน** มีจุดมุ่งหมายในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และเสริมสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของอาเซียน โดยมีแผนปฏิบัติการประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ซึ่งครอบคลุมความร่วมมือในหลายสาขา เช่น ความร่วมมือด้านการปราบปรามยาเสพติด การพัฒนาชนบท การจัดการความยากจน สิ่งแวดล้อม การศึกษา วัฒนธรรม สาธารณสุข โรคเอดส์ สิทธิสตรีและเยาวชน เป็นต้น เป็นกลไกสำคัญเพื่อการบรรลุจุดมุ่งหมายของประชาคมนี้ เพื่อรองรับการเป็นประชาคมซึ่งเน้นใน 4 ด้าน ได้แก่ (1) การสร้างประชาคมแห่งสังคมที่เอื้ออาทร (2) แก้ไขผลกระทบต่อสังคมอันเนื่องมาจากการรวมตัวทางเศรษฐกิจ (3) ส่งเสริมความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมและการจัดการดูแลสิ่งแวดล้อมอย่างถูกต้อง และ (4) ส่งเสริมความเข้าใจระหว่างประชาชนในระดับรากหญ้า การเรียนรู้ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม รวมทั้งการรับรู้ข่าวสารซึ่งจะเป็นรากฐานที่จะนำไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียน



การศึกษา กลไกขับเคลื่อนประชาคมอาเซียน

ความสำคัญของการศึกษาในการขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนปรากฏเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจนใน **ปฏิญญาว่าด้วยแผนงานสำหรับประชาคมอาเซียน** ที่ได้เน้นย้ำความสำคัญของการศึกษาซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการนำอาเซียนบรรลุวิสัยทัศน์อาเซียน ค.ศ. 2020 โดยกำหนดให้อาเซียนมีวิสัยทัศน์สู่ภายนอก

มีสันติสุข และมีการเชื่อมโยงเข้าด้วยกันในการเป็นส่วนหนึ่งในบรรยากาศของประชาชาติไทย และมีการอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืน การพัฒนาที่มีพลวัต และการรวมตัวทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิด ในสังคมที่เอื้ออาทรที่ระลึกถึงสายสัมพันธ์แน่นแฟ้นทางประวัติศาสตร์ ตระหนักถึงความสำคัญของมรดกทางวัฒนธรรมที่มีร่วมกันและเชื่อมโยงกันในอัตลักษณ์ของภูมิภาค

นอกจากนี้ วิสัยทัศน์อาเซียน ค.ศ. 2020 ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนามนุษย์ โดยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงโอกาสในการพัฒนาต่าง ๆ อาทิ การศึกษา การเรียนรู้ตลอดชีวิต การฝึกอบรม นวัตกรรม การส่งเสริมการป้องกันคุณภาพการทำงานและการประกอบการ รวมถึงการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ การวิจัยการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายใต้อุดมการณ์สำคัญได้แก่ ความร่วมมือทางด้านวิชาการและการพัฒนา ซึ่งจะช่วยสนับสนุนกระบวนการรวมตัวของอาเซียน การเสริมสร้างขีดความสามารถและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อลดช่องว่างการพัฒนาดังนั้น ความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในอาเซียน จึงได้ทวีบทบาทมากขึ้นต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในอาเซียนให้มีความเจริญก้าวหน้า และแข่งขันได้ในระดับสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงซึ่งเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และต่อเนื่องในหลากหลายด้านที่ส่งผลให้โลกเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์อันเป็นยุคของสังคมฐานความรู้



กลไกความร่วมมือด้านการศึกษา จึงเป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐานในการสร้างอาเซียนสู่การเป็นประชาคมที่มีความมั่นคงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม โดยเฉพาะการพัฒนาศักยภาพมนุษย์เพื่อสร้างอนาคตที่รุ่งเรืองของอาเซียน

ความร่วมมืออาเซียนด้านการศึกษา

ความร่วมมืออาเซียนด้านการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของความร่วมมือเฉพาะด้านของอาเซียน โดยเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ทศวรรษแรกของการก่อตั้งอาเซียน เมื่อมีการจัดการประชุมด้านการศึกษา ASEAN Permanent Committee on Socio-Cultural Activities ครั้งแรกที่กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ ในช่วงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2518 อย่างไรก็ตาม ความร่วมมือดังกล่าว



มีพัฒนาการเป็นลำดับอย่างช้าๆ ทั้งในเชิงกลไกการบริหารจัดการและในเชิงสาระความร่วมมือ โดยในเชิงกลไกการบริหารจัดการนั้นมีความพยายามในการผลักดันให้ความร่วมมือด้านการศึกษาของอาเซียนมีลักษณะทางการและมีผลในเชิงนโยบายและในเชิงปฏิบัติมากขึ้น ต่อมาเมื่ออาเซียนมีการปรับตัวในเชิงโครงสร้างเพื่อให้ความร่วมมือในด้านต่างๆ ของอาเซียนเข้มแข็งขึ้น มีการจัดตั้ง ASEAN Committee on Education (ASCOE) เป็นกลไกการบริหารความร่วมมืออาเซียนด้านการศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2532

การประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน จัดขึ้นครั้งแรกที่กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ ระหว่างวันที่ 8-9 ธันวาคม พ.ศ. 2520 (ค.ศ. 1977) ต่อมาในปี พ.ศ. 2549 ได้มีการจัดการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนคู่ขนานกับการประชุมสภาคีเมคเป็นครั้งแรกระหว่างวันที่ 21-23 มีนาคม พ.ศ. 2549 ที่ประเทศสิงคโปร์ และมีการจัดอย่างต่อเนื่องทุกปี จนถึงปี พ.ศ. 2552 เป็นการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน ครั้งที่ 4 ที่จังหวัดภูเก็ต ประเทศไทย โดยนายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการของประเทศไทยเป็นประธานการประชุม

การขับเคลื่อนประชาคมอาเซียน ในมิติด้านการศึกษา

การขับเคลื่อนความร่วมมือด้านการศึกษาในกรอบอาเซียน ปรากฏในร่างแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (A Blueprint for ASEAN Socio-Cultural Community) โดยได้กำหนดเป้าหมายในการดำเนินการเพื่อก้าวสู่ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ด้วยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับประเทศในภูมิภาคในขอบข่ายด้านการศึกษา โดยเฉพาะความร่วมมือด้านการศึกษา ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างศักยภาพด้านเทคโนโลยีและทรัพยากรมนุษย์ในอาเซียน

การขับเคลื่อนการศึกษาในประเทศไทย

สำหรับประเทศไทย โดยที่การจัดการและการให้บริการการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างต่อเนื่องและทั่วถึงเพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมที่มีความเข้มแข็งทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมือง เป็นแนวคิดหลักของการปฏิรูปการศึกษาและยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของประเทศไทย รัฐบาลไทยได้ให้ความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาพื้นฐานระยะยาวของประเทศ พร้อมทั้งให้ความสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาของประเทศ โดยเฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนในวิชาสำคัญ เช่น ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทยและความสามารถในการแข่งขันของประเทศ



กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดบทบาทการดำเนินงานด้านต่างประเทศเชิงรุก โดยเน้นการกระชับความสัมพันธ์และการขยายความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน และในภูมิภาคเอเชียภายใต้กรอบความร่วมมือด้านต่างๆ โดยเฉพาะกรอบความร่วมมือด้านการศึกษา เนื่องจากการศึกษาเป็นรากฐานสำคัญในการขับเคลื่อนความเจริญรุ่งเรืองของประเทศไทยและภูมิภาค ในกรอบความร่วมมือด้านการศึกษาอาเซียน ความร่วมมือ

ดังกล่าวเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษาของประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งประกอบด้วยการปรับปรุงในเชิงปริมาณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขยายโอกาสทางการศึกษา การยกระดับคุณภาพการศึกษา การนำโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยีการสื่อสารเข้ามารองรับการขยายโอกาสและการยกระดับคุณภาพการศึกษา ตลอดจนการบริหารจัดการทางการศึกษาในเชิงคุณภาพและการจัดทำแผนการศึกษา

ความร่วมมือด้านการศึกษาและการพัฒนาผู้นำเยาวชน : หนทางสู่ประชาคมอาเซียนอย่างยั่งยืน

กระทรวงศึกษาธิการได้ร่วมมือกับกรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ ในการเสริมสร้างบทบาทของประเทศไทยต่อการขับเคลื่อนความร่วมมือด้านการศึกษาทุกระดับในกรอบอาเซียน ด้วยการจัดโครงการและกิจกรรมเพื่อให้การศึกษาเป็นตัวขับเคลื่อนการสร้างประชาคมอาเซียนใน 3 เสาหลัก ได้แก่ เสาหลักการเมืองและความมั่นคงอาเซียน เสาหลักเศรษฐกิจอาเซียน และเสาหลักสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ดังนี้

1. การประชุมวิชาการระดับชาติเพื่อบูรณาการความร่วมมือด้านการศึกษาของอาเซียนในการก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ประกอบด้วยข้อเสนอแนะจากการประชุมกลุ่มย่อยเพื่อขับเคลื่อนความร่วมมือด้านการศึกษาอาเซียน ดังนี้

การเสริมสร้างหุ้นส่วนความร่วมมือและเครือข่ายด้านการศึกษาในอาเซียน

การสร้างเครือข่ายความร่วมมือภายใต้กรอบอาเซียน ในลักษณะการร่วมแบ่งปันค่าใช้จ่ายระหว่างกัน การสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลง การจัดระบบเทียบโอนหน่วยกิตทางการศึกษา และการถ่ายโอนนักเรียน การทำวิจัย รวมถึงการใช้ทรัพยากรทางการศึกษาร่วมกัน

การจัดการศึกษาเพื่อเผชิญสิ่งท้าทายในอนาคต

การให้ความรู้แก่เยาวชนด้านวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษ และภาษาเพื่อนบ้าน การพัฒนาครู เน้นการพัฒนาเทคนิคการสอน การสร้างครูอาเซียนที่มีจรรยาบรรณร่วมกัน พัฒนากรอบมาตรฐานในการพัฒนาครู ในโครงการต่าง ๆ การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนทุกระดับ การจัดทำกรอบมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

การศึกษาเพื่อเสริมสร้างความเป็นอาเซียน

การจัดการศึกษาทุกระดับเพื่อให้เกิดการรวมตัวของอาเซียน การจัดทำหลักสูตร เน้นกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย ส่งเสริมโครงการแลกเปลี่ยนนักเรียนอาเซียน เช่น การจัดโครงการบ้านฉันบ้านเธอ การจัดตั้งชมรม ASEANNESS การพัฒนาครู การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศช่วยในการสอน เป็นต้น



2. การประชุมวิชาการระดับภูมิภาคเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ระหว่างวันที่ 23 - 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552 ณ โรงแรมอมารี วอเตอร์เกต และสวนนนุช พัทยา จังหวัดชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประเทศไทยมีบทบาทนำในการกำหนดแนวทางความร่วมมือด้านการศึกษาในอาเซียน และเพื่อจัดทำข้อเสนอแนะการดำเนินการความร่วมมือด้านการศึกษาในภูมิภาคอื่นจะนำ

ไปสู่การขับเคลื่อนประชาคมอาเซียน เสนอต่อที่ประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน ระหว่างวันที่ 5-8 เมษายน พ.ศ. 2552 ณ จังหวัดภูเก็ต และการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 15 ซึ่งประเทศไทยเป็นเจ้าภาพในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2552

3. การขับเคลื่อนพลังเยาวชนเพื่อร่วมสร้างประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียง

East Asia Youth Leadership Forum
25-30 November 2007, Bangkok, Thailand



Hosted by Ministry of Foreign Affairs and Ministry of Education of Thailand

3.1 โครงการผู้นำเยาวชนเอเชียตะวันออกเฉียง

กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงการต่างประเทศได้ร่วมมือกันจัดโครงการผู้นำเยาวชนเอเชียตะวันออกเฉียง ระหว่างวันที่ 25 พฤศจิกายน - 1 ธันวาคม พ.ศ. 2550 เพื่อร่วมฉลองวาระครบรอบ 10 ปี กรอบความร่วมมืออาเซียน + 3 โดยผู้นำเยาวชนอายุระหว่าง 15 - 22 ปี จากประเทศเอเชียตะวันออกเฉียง ได้แก่ บรูไน ดารุสซาลาม กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนาม ไทย จีน สาธารณรัฐเกาหลี และญี่ปุ่น รวม 117 คน ครูผู้ดูแลนักเรียน 16 คน เยาวชนพี่เลี้ยง 13 คน รวม 146 คน ได้เข้าร่วมโครงการ และกิจกรรมต่างๆ ทั้งในเชิงวิชาการ สันทนาการ และวัฒนธรรม เพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ เพื่อขับเคลื่อนเอเชียตะวันออกเฉียงสู่การเป็นประชาคมที่มีความผาสุกอย่างยั่งยืนในอนาคต



การเข้าเยี่ยมคารวะนายกรัฐมนตรี

ในวันที่ 30 พฤศจิกายน 2550 เวลา 13.30 น. ศาสตราจารย์ดร.วิจิตร ศรีสอาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้นำผู้แทนเยาวชนที่เข้าประชุม เข้าเยี่ยมคารวะนายกรัฐมนตรี พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ (ในขณะนั้น) ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล ในโอกาสดังกล่าว นาย Mexind Suko Utomo

ผู้แทนเยาวชนจากประเทศอินโดนีเซีย ได้เป็นผู้แทนกล่าวถ้อยแถลงเสียงจากเยาวชนเพื่อการขับเคลื่อนประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้



1. การสร้างชุมชนแห่งความเอื้ออาทร และร่วมแบ่งปันกัน (One Caring, Sharing Community) เพื่อให้เกิดการรวมตัวและผนึกความร่วมมือระหว่างประเทศในภูมิภาคเพื่อสร้างภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีความรุ่งเรืองและเป็นหนึ่งเดียว โดยเน้นการให้การศึกษาแก่ประชาชนทุกคนตั้งแต่วัยเด็ก รวมทั้งการจัดตั้งกองทุนสวัสดิการเพื่อลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำและส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาในภูมิภาค

2. การส่งเสริมอัตลักษณ์เอเชียตะวันออกเฉียง (Cultivating an East Asian Identity) เพื่อให้เกิดการบูรณาการทางเศรษฐกิจ อันจะนำไปสู่ความรุ่งเรืองสันติภาพ ความมั่นคง และความปลอดภัย รวมทั้งการแก้ไขปัญหาที่ประชาคมโลกต้องเผชิญในปัจจุบัน โดยใช้ภาษาและวัฒนธรรมเป็นสื่อสำคัญในการดำเนินการดังกล่าว

3. การบูรณาการขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิต (Integration of Tradition and Culture in Our Lifestyle) เพื่อเสริมสร้างพลังแก่เยาวชนด้วยการจัดตั้งองค์การอย่างเป็นทางการและส่งเสริมการชำระไว้ของขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของประเทศในภูมิภาคเพื่อให้เกิดการสืบสานและถ่ายทอดมรดกอันล้ำค่าข้างต้นสู่เยาวชนในอนาคต

4. การสร้างความรู้สึกร่วมกันเป็นหนึ่งเดียวกัน (Fostering a Sense of Community and the “We Feeling”) ด้วยการจัดตั้งเครือข่ายเยาวชนเอเชียตะวันออกเฉียง เพื่อสร้างความแข็งแกร่งและผนึกความร่วมมือระหว่างกันในภูมิภาค

5. การใช้ดนตรีและภาพยนตร์เป็นสื่อในการพัฒนาวัฒนธรรมร่วมสมัยของเอเชียตะวันออกเฉียง (Impact of Music and Film on Development of Contemporary Culture of East Asia) โดยเสนอให้รัฐบาลของประเทศต่างๆ ดำเนินนโยบายเพื่อสร้างความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมภาพยนตร์โดยส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ภาพยนตร์ของประเทศต่างๆ ในภูมิภาค

6. การส่งเสริมภาวะผู้นำเพื่อนำไปสู่การเชื่อมโยงเครือข่ายด้านการศึกษาและความหลากหลายทางวัฒนธรรม (Linking Education and Cross-Culture with Leadership) ด้วยการส่งเสริมการจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน ควบคู่ไปกับการส่งเสริมมิตรภาพและความร่วมมือระหว่างกันในภูมิภาค

7. การส่งเสริมบทบาทของเยาวชน เพื่อการพัฒนาสภาพแวดล้อมอย่างยั่งยืน (Role of Youth in Environmental Sustainability) ด้วยการดำเนินการทั้งทางด้านกฎหมาย และรณรงค์ ให้เยาวชนตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนา สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือ ในการปลูกฝังจิตสำนึกให้มีการรักษาสภาพแวดล้อม ในภูมิภาค



8. การพัฒนาเครือข่ายผู้นำเยาวชนระดับภูมิภาคด้านสิ่งแวดล้อม (Development of Regional Network of Youth Leaders on Environment) ด้วยการให้องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานอิสระได้เข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมกิจกรรมทางด้านสิ่งแวดล้อมในการพิทักษ์สิ่งแวดล้อม

9. การศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Ideal Education for Promoting Sustainable Development) ด้วยการส่งเสริมให้ประชาชนทุกคนได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน ส่งเสริมให้มีเปลี่ยนแปลงทัศนคติ วิธีคิดที่จะสามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้อย่างเป็นรูปธรรม

10. การบูรณาการด้านเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียง (Economic Integration in East Asia) ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและนานาชาติ โดยให้เยาวชนมีบทบาทสนับสนุนการดำเนินการดังกล่าวในลักษณะของการจัดตั้งองค์การเศรษฐกิจของเยาวชน รวมทั้งการจัดประชุมเชิงวิชาการสำหรับเยาวชนเพื่อแบ่งปันความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องดังกล่าว

11. การส่งเสริมให้เกิดการค้าเสรีและการปกป้องสิทธิของลูกค้าและขยายโอกาสทางธุรกิจ (Free Trade, Customer Protection and Business Opportunity) โดยให้รัฐบาลขยายการลงทุนด้านการศึกษาและให้ความช่วยเหลือแก่หน่วยงาน บริษัทเอกชนเพื่อให้เกิดการแข่งขันอันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศรวมทั้งส่งเสริมให้เอกชนเข้ามามีส่วนช่วยเหลือสังคมและรับผิดชอบทางสังคมในการแก้ไขผลกระทบซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการค้าเสรีดังกล่าว

12. การขับเคลื่อนเยาวชนเอเชียตะวันออกเฉียง (Mobility of Youth in East Asia) ส่งเสริมให้เยาวชนร่วมแบ่งปันความคิดและมีเป้าหมายร่วมกันด้วยการสร้างเครือข่ายและนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน ภายใต้การสนับสนุนขององค์กรภาครัฐและเอกชน

13. การสร้างสันติภาพ ความมั่นคง และความผาสุกรุ่งเรือง (Regional Peace, Stability and Prosperity) โดยให้การศึกษาเป็นพลังสำคัญในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางความคิด คุณภาพทางการศึกษา ปัญหาสิ่งแวดล้อมและสังคมในภูมิภาค



3.2 โครงการ “เสียงจากเยาวชนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้”

ในปี พ.ศ. 2551 กระทรวงศึกษาธิการร่วมกับกระทรวงการต่างประเทศ และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จัดโครงการ “เสียงจากเยาวชนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้” เพื่อให้การข้อเสนอเสียงจากเยาวชนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมโดยผู้นำเยาวชนจากอาเซียน+3 ได้ร่วมกันจัดทำข้อเสนอ “East Asian Youth Chorus in Unity, Identity, Opportunity and Responsibility” ดังนี้

Opportunity: Education ได้แก่ โครงการอาสาสมัครสอนหนังสือแก่เยาวชนด้อยโอกาส (Project Opportunity) โดยมีการจัดตั้งเครือข่ายยุวทูตด้านการศึกษาในประเทศอาเซียน+3 เพื่อสนับสนุนพลังของเยาวชนในการจัดการศึกษาให้แก่ผู้ด้อยโอกาส ให้ได้รับการศึกษาตลอดชีวิต

Identity: Culture ได้แก่ โครงการจัดตั้งชมรมวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียง (East Asian Cultural Club - EACC) ในสถานศึกษา พร้อมทั้งจัดเทศกาลวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียง เพื่อเผยแพร่กิจกรรมและวัฒนธรรมที่หลากหลายของภูมิภาค

Unity: Sense of Community ได้แก่ โครงการจัดทำวารสารออนไลน์ (E-Magazine) เรื่อง East ASEAN Country ซึ่งจะตีพิมพ์บทความกิจกรรมของเยาวชนในกลุ่มประเทศอาเซียน+3 ระยะเวลา 2 เดือนต่อครั้ง และมีตัวแทนเยาวชนจากประเทศอาเซียน+3 ร่วมเป็นบรรณาธิการ

Responsibility: Environment ได้แก่ โครงการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม โดยผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (East Asian Youth Portal)

นอกจากนี้สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สป. ได้เปิดตัวเว็บไซต์ www.eastasiayouth.net เพื่อเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างเยาวชนในภูมิภาค แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร กิจกรรมต่างๆ ของเยาวชน ตลอดจนสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีและเครือข่ายของเยาวชนในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

3.3 แต่งแต้มประชาคมอาเซียนในฝันด้วยปลายพู่กันเยาวชน

กระทรวงศึกษาธิการได้ร่วมมือกับกระทรวงการต่างประเทศ ศิลปินและคณาจารย์ด้านการวาดภาพที่มีชื่อเสียงของประเทศไทย และโรงเรียน British International School จังหวัดภูเก็ต จัดการอบรมการวาดภาพ ASEAN Young Artists ให้แก่เยาวชนอาเซียนในประเทศไทย ภายใต้หัวข้อ “ความเหมือนในความแตกต่าง: หนทางสู่ประชาคมอาเซียนในฝัน” เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2552 ณ โรงเรียน British International School ผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศได้รับเงินรางวัลและประกาศนียบัตรจากนายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อเดือนพฤษภาคม 2552 ณ กระทรวงศึกษาธิการ



การอบรมศิลปะเยาวชนอาเซียนครั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้รับเกียรติจากนางสาววิตรี สุวรรณสถิตย์ อธิบดีรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ มาร่วมให้ความรู้แก่เยาวชนเกี่ยวกับอาเซียนและการสร้างความตระหนักของเยาวชนในการเป็นพลังสำคัญอาเซียนเยาวชนเข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 40 คน ในจำนวนนี้เป็นเยาวชนไทยที่ผ่านการคัดเลือกจากการประกวดผลงานภาพวาดเยาวชนทั่วประเทศในหัวข้อ “ความเหมือนในความแตกต่าง:

หนทางสู่ประชาคมอาเซียนในฝัน” และเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายจากพม่า กัมพูชา อินโดนีเซีย รวมทั้งเยาวชนที่กำลังศึกษาในโรงเรียน British International School และจังหวัดภูเก็ตเข้าร่วมโครงการ



ผู้นำการศึกษาไทย : ผู้นำขับเคลื่อนการศึกษาอาเซียน



นับเป็นโอกาสอันดีที่นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการของประเทศไทยดำรงตำแหน่งประธานสภารัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ซีเมค) และประธานรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน ในปี พ.ศ. 2552-2553 ทำให้ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความร่วมมือด้านการศึกษาทุกระดับในภูมิภาคสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษของสหประชาชาติ โดยเฉพาะในประเด็นการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน เพื่อการพัฒนาความเสมอภาคและคุณภาพทางการศึกษาในภูมิภาค เพื่อให้อาเซียนสามารถก้าวสู่การเป็นประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีอัตลักษณ์ร่วมกัน มีศักยภาพการแข่งขันในการสร้างความเจริญรุ่งเรืองในภูมิภาคได้อย่างสอดคล้องกับกฎบัตรอาเซียนและนโยบายรัฐบาลไทยที่มุ่งพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านในทุกมิติและทุกระดับ เพื่อสร้างทรัพยากรมนุษย์ในอาเซียนให้มีเสถียรภาพ ความมั่นคง และความเจริญรุ่งเรืองร่วมกันของภูมิภาค



การประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน

การประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนในลักษณะคู่ขนานกับการประชุมสภารัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ครั้งที่ 41 จัดขึ้นครั้งแรกที่ประเทศสิงคโปร์ เมื่อปี พ.ศ. 2549 โดยการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน ครั้งที่ 4 ได้จัดขึ้นคู่ขนานกับการประชุมสภารัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้



ครั้งที่ 44 ระหว่างวันที่ 5-8 เมษายน 2552 ที่จังหวัดภูเก็ต เพื่อเป็นเวทีพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของผู้กำหนดนโยบายด้านการศึกษาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทั้งในกรอบซีมีไอและอาเซียนที่มีส่วนร่วมผลักดันโครงการและกิจกรรมทางการศึกษาเพื่อปวงชนบนพื้นฐานของการพัฒนา และผลประโยชน์ร่วมกันของภูมิภาค โดยเฉพาะ

การขับเคลื่อนกลไกการศึกษาเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อันเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาความเจริญรุ่งเรืองในภูมิภาคอย่างยั่งยืน โดยสาระสำคัญของการประชุมฯ ได้แก่



- ที่ประชุมตกลงให้มีการจัดทำแผน 5 ปี เพื่อเป็นแนวทางในเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาโดยร่วมมือกับอาเซียน และประเทศในกลุ่มอาเซียน + 3 และประเทศคู่เจรจาอื่นๆ เพื่อนำเสนอต่อการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสของอาเซียน โดยมอบให้สำนักเลขาธิการอาเซียน

จัดทำร่างแผนการดำเนินงานโดยพิจารณาการดำเนินงานของประเทศสมาชิกอาเซียนภายใต้กรอบการดำเนินงานของซีมีโอและศูนย์ระดับภูมิภาคของซีมีโอ

- ที่ประชุมให้การสนับสนุนข้อเสนอแนะจากการสัมมนาระดับภูมิภาคเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาในอาเซียนในการบรรลุเป้าหมายการสร้างประชาคมอาเซียน ซึ่งจัดขึ้นเมื่อวันที่ 23-25 กุมภาพันธ์ 2552 ที่ประเทศไทย เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมในเสาหลักด้านการเมืองและความมั่นคง เศรษฐกิจ และสังคมและวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียน และให้มีการนำข้อเสนอแนะด้านการศึกษาดังกล่าวเสนอต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 15 ในเดือนตุลาคม 2552 ต่อไป

คณะกรรมการประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ครั้งที่ 1 ขานรับข้อเสนอไทยร่วมผลักดันปฏิญญาด้านการศึกษาสู่การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 15

การประชุมคณะกรรมการประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 22-24 สิงหาคม พ.ศ. 2552 ณ โรงแรม Four Seasons ต้อนรับข้อเสนอของประเทศไทยในการกำหนดทิศทางขับเคลื่อนประชาคมอาเซียน โดยยกเรื่องการศึกษาเป็นประเด็นผลักดันหลักในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 15 นอกจากนี้ ที่ประชุมให้ความเห็นชอบที่จะยกระดับเอกสารข้อเสนอด้านการศึกษาจากที่ประชุมระดับภูมิภาค เรื่องการเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาเพื่อบรรลุเป้าหมายการสร้างประชาคมอาเซียนแห่งการแบ่งปันและเอื้ออาทร (The First Regional Seminar on Strengthening Cooperation on Education to Achieve an ASEAN Caring and Sharing Community) ซึ่งผ่านการรับรองจากที่ประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน ครั้งที่ 4 เมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2552 ที่จังหวัดภูเก็ต สู่ร่างปฏิญญาชะอำ-หัวหินว่าด้วยการเสริม

สร้างความร่วมมือด้านการศึกษา เพื่อบรรลุประชาคมอาเซียนที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ซึ่งจะเสนอให้ผู้นำอาเซียนให้การรับรองในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 15 ระหว่างวันที่ 23-25 ตุลาคม พ.ศ. 2552 ที่ชะอำ หัวหิน ประเทศไทย

การประชุมคณะมนตรีประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ครั้งที่ 2 จัดขึ้นเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2552 ที่อำเภอชะอำ-หัวหิน ประเทศไทย โดยมีนายกษิต ภิรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ



เป็นประธาน ที่ประชุมได้รับรองเอกสาร 3 ฉบับ ประกอบด้วย ปฏิญญาชะอำ-หัวหิน ว่าด้วยการเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาเพื่อบรรลุประชาคมอาเซียนที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน (Cha-am Hua Hin Declaration on Strengthening Cooperation on Education to Achieve ASEAN Caring and Sharing Community) การรับมือกับการ

เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และขอบเขตอำนาจหน้าที่ของการจัดตั้งคณะกรรมการอาเซียนว่าด้วยเรื่อง การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเด็กและสตรี

ต่อมา เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2552 ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียน ได้ให้การรับรองปฏิญญาชะอำ-หัวหินว่าด้วยการเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาเพื่อบรรลุประชาคมอาเซียนที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน โดยมีเนื้อหาสำคัญดังนี้



ปฏิญญาชะอำ-หัวหิน ว่าด้วยการเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาเพื่อบรรลุประชาคมอาเซียนที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน

เรา ประมุขรัฐและหัวหน้ารัฐบาลของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) ของ บรูไน ดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ในโอกาสการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 15 ที่ชะอำ-หัวหิน

ยืนยันว่า ภารกิจของเราในการสนับสนุนให้เกิดการก่อตั้งประชาคมอาเซียนซึ่งประกอบด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่ ความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคง ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ และความร่วมมือด้านสังคมและวัฒนธรรม ทั้ง 3 เสาหลักนี้ต่างก็ส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกันให้สำเร็จภายในปี 2558 ตามที่ได้ตกลงกันโดยผู้นำในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 12 เมื่อวันที่ 13 มกราคม 2550

ยืนยันว่า หนึ่งในวัตถุประสงค์ของอาเซียนที่ระบุไว้ในกฎบัตรอาเซียน ข้อที่ 1 ย่อหน้าที่ 10 คือ เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ผ่านความร่วมมืออย่างใกล้ชิดในเรื่องการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีพ รวมทั้ง ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างพลังประชาชนอาเซียนและเสริมสร้างความเข้มแข็งแห่งประชาคมอาเซียน

ตระหนักถึง ความสำคัญของการศึกษาในการมีส่วนร่วมในการก่อตั้งประชาคมอาเซียน ซึ่งมีประชาชนเป็นศูนย์กลางและมีความรับผิดชอบทางสังคม เพื่อที่จะยึดเหนี่ยวกันอย่างแน่นแฟ้นให้เป็นผลสำเร็จ และเพื่อความเป็นเอกภาพในหมู่ชาติสมาชิกและประชาชนอาเซียน โดยการเร่งสร้างอัตลักษณ์ร่วมกัน และการสร้างสังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปันที่ครอบคลุมไปถึงความอยู่ดีกินดี การดำรงชีวิตและสวัสดิการของประชาชนที่ดีขึ้น

ระลึกถึง ทศนะของรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนที่แสดงในที่ประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน ครั้งที่ 1 (ASED) เมื่อวันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2549 ความว่า การศึกษาไม่ควรถูกพิจารณาภายใต้เสาสังคมและวัฒนธรรมแต่เพียงอย่างเดียว แต่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ควรพัฒนาผ่านทั้ง 3 เสาของประชาคมอาเซียนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันให้กับรัฐสมาชิกแต่ละรัฐ รวมไปถึงในระดับภูมิภาคอาเซียนด้วย

ระลึกถึง ปฏิญญาชะอำ-หัวหินว่าด้วยแผนงานการจัดตั้งประชาคมอาเซียน (พ.ศ. 2552-2558) ซึ่งประกอบด้วยร่างแผนงานของ 3 ประชาคม และแผนปฏิบัติงานสำหรับข้อริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียนฉบับที่ 2 ซึ่งเน้นไปที่การพัฒนามนุษย์ในฐานะที่เป็นกุญแจสำคัญต่อการพัฒนาประชาคมสังคม และวัฒนธรรมอาเซียน

ระลึกด้วยว่า ทศนะของรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนในการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2552 ที่ภูเก็ต ซึ่งได้พิจารณาและปรับปรุงข้อเสนอแนะที่ได้จากการสัมมนาภูมิภาค ครั้งที่ 1 ว่าด้วยความร่วมมือที่แน่นแฟ้นทางการศึกษาเพื่อบรรลุการเป็นประชาคมอาเซียนที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ระหว่างวันที่ 23-25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552 ที่กรุงเทพฯ และชลบุรี ประเทศไทย รวมทั้งการพัฒนาแผนปฏิบัติการเรื่องการศึกษา 5 ปีของอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการศึกษาอย่างเข้มแข็งภายในอาเซียนและประเทศคู่เจรจา

ในการนี้ก็ได้ตกลงว่าการดำเนินการดังต่อไปนี้เป็นสิ่งจำเป็นในการเสริมสร้างความเข้มแข็งต่อบทบาทของการศึกษาเรื่องการสร้างประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

I. บทบาทของภาคการศึกษาในเสาการเมืองและความมั่นคง

สนับสนุน ความเข้าใจและความตระหนักกับรู้เรื่องกฎบัตรอาเซียนให้มากขึ้นโดยผ่านหลักสูตรอาเซียนในโรงเรียน และเผยแพร่กฎบัตรอาเซียนที่แปลเป็นภาษาต่างๆ ของชาติในอาเซียน

ให้ เน้นในหลักการแห่งประชาธิปไตยให้มากขึ้น เคารพในสิทธิมนุษยชน และค่านิยมในเรื่องแนวทางที่สันติภาพในหลักสูตรของโรงเรียน

สนับสนุน ความเข้าใจและความตระหนักรู้ในความหลากหลายทางวัฒนธรรม ประเพณี และความเชื่อในภูมิภาคในหมู่อาจารย์ผ่านการฝึกอบรม โครงการแลกเปลี่ยน และการจัดตั้งข้อมูลพื้นฐานออนไลน์เกี่ยวกับเรื่องนี้

จัดให้มี การประชุมผู้นำโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอในฐานะที่เป็นพื้นฐานสำหรับการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นในภูมิภาคอาเซียนที่หลากหลาย การสร้างศักยภาพและเครือข่ายของพวกเขาเอง เรายอมรับการดำรงอยู่ของเวทีโรงเรียนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Southeast Asia School Principals' Forum : SEA-SPF)

II. บทบาทของภาคการศึกษาในเสาเศรษฐกิจ

พัฒนา กรอบทักษะภายในประเทศของแต่ละประเทศสมาชิกเพื่อช่วยสนับสนุนการมุ่งไปสู่การจัดทำกรวยอมรับทักษะในอาเซียน

สนับสนุน การแลกเปลี่ยนของนักเรียน นักศึกษา ให้ดีขึ้นโดยการพัฒนาบัญชีรายการระดับภูมิภาคของอุปกรณ์สารนิเทศด้านการศึกษาที่ประเทศสมาชิกอาเซียนจัดหาได้

สนับสนุน การเคลื่อนย้ายแรงงานมีฝีมือในภูมิภาคอาเซียน โดยผ่านกลไกความร่วมมือในระดับภูมิภาคระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งจะต้องดำเนินควบคู่ไปกับความพยายามในการปกป้องและปรับปรุงมาตรฐานทางการศึกษาและวิชาชีพ

พัฒนา มาตรฐานด้านอาชีพบนพื้นฐานของความสามารถในภูมิภาคอาเซียนโดยมุ่งไปที่การสนับสนุนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก และเพื่อสนองต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรม โดยประสานกับกระบวนการการประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านแรงงาน

III. บทบาทของภาคการศึกษาในเสาสังคมและวัฒนธรรม

พัฒนา เนื้อหาสาระร่วมในเรื่องอาเซียนสำหรับโรงเรียนเพื่อใช้เป็นตัวอ้างอิงสำหรับการฝึกอบรมและการสอนของครูอาจารย์

เสนอให้มี หลักสูตรปริญญาด้านศิลปวัฒนธรรมอาเซียนในมหาวิทยาลัย

เสนอให้มี ภาษาประจำชาติอาเซียนให้เป็นภาษาต่างประเทศวิชาเลือกในโรงเรียน

สนับสนุน โครงการระดับภูมิภาคที่มุ่งเน้นที่การส่งเสริมการตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียนให้แก่เยาวชน เรารับรองการมีอยู่ของโครงการอื่นๆ นอกเหนือจากนี้ เช่น การทัศนศึกษาของโรงเรียนอาเซียน โครงการแลกเปลี่ยนนักเรียนนักศึกษาอาเซียน การประชุมเยาวชนอาเซียนด้านวัฒนธรรม การประชุมสุดยอดเยาวชนอาเซียน นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยอาเซียน การประชุมเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน และการประกวดสุนทรพจน์ระดับเยาวชน

สนับสนุน การเรียนรู้ตลอดชีวิตในประเทศสมาชิกอาเซียนโดยการสนับสนุนการศึกษาสำหรับทุกคน

จัดให้มี การประชุมวิจัยทางการศึกษาอาเซียนเพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางการวิจัยและพัฒนาในภูมิภาคให้เป็นเวทีสำหรับนักวิจัยจากประเทศสมาชิกเพื่อแลกเปลี่ยนมุมมองในประเด็นและเรื่องที่เกี่ยวข้องของภูมิภาค

สนับสนุน ความเข้าใจและการตระหนักรู้ในประเด็นและเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในภูมิภาคอาเซียน โดยการบูรณาการให้อยู่ในหลักสูตรในโรงเรียน และการมอบรางวัลโรงเรียนสีเขียวอาเซียน

เฉลิมฉลอง วันอาเซียน (วันที่ 8 สิงหาคม) ในโรงเรียนโดยเฉพาะในเดือนสิงหาคมผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การร้องเพลงชาติอาเซียน การจัดการแข่งขันเรื่องประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอาเซียน การจัดแสดงเครื่องหมายและสัญลักษณ์อื่นๆ ของอาเซียน การจัดค่ายเยาวชนอาเซียน เทศกาลเยาวชนอาเซียน และวันเด็กอาเซียน

เห็นชอบ ที่จะเสนอในรัฐสมาชิกอาเซียนแบ่งปันทรัพยากรแก่กัน และพิจารณาการจัดตั้งกองทุนพัฒนาด้านการศึกษาของภูมิภาคเพื่อให้มั่นใจว่าจะได้รับการสนับสนุนทางการเงินอย่างเพียงพอในการปฏิบัติการต่างๆ ได้ตามที่ได้รับข้อเสนอแนะมา

มอบหมายให้ องค์กรระดับรัฐมนตรีรายสาขาของอาเซียนที่เกี่ยวข้องและเลขาธิการอาเซียนดำเนินการปฏิบัติตามปฏิญญานี้โดยการให้แนวทางและสนับสนุนแผน 5 ปีของอาเซียนว่าด้วยเรื่องการศึกษา รวมทั้งข้อตกลงในการควบคุมดูแลที่ได้รับการสนับสนุนโดยคณะกรรมการผู้แทนถาวรและรายงานต่อเราเป็นประจำผ่านคณะมนตรีประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนทราบผลการคืบหน้าของการดำเนินการ

ปฏิญาณว่า ความมุ่งมั่นและข้อผูกพันของเราในการเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการศึกษาเพื่อให้เกิดประชาคมอาเซียนที่มีการเคลื่อนไหว ประชาคมที่มีความเชื่อมโยงกัน และประชาคมของประชาชนอาเซียน และเพื่อประชาชนอาเซียน

รับรอง ณ ชะอำ หัวหิน ประเทศไทย วันที่ 24 ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2552 ในสำเนาต้นฉบับเดี่ยวในภาษาอังกฤษ

บทสรุป



ความร่วมมืออาเซียนด้านการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดตั้งประชาคมอาเซียน ซึ่งมีเป้าหมายที่จะยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และการพัฒนาภูมิภาคอย่างยั่งยืน โดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง

สำหรับประเทศไทย ประโยชน์ที่จะได้รับในกรอบความร่วมมือกับอาเซียน ได้แก่ความช่วยเหลือด้านวิชาการและเทคโนโลยีภายใต้โครงการต่างๆ รวมทั้ง

การกำหนดนโยบายที่อาศัยการผลักดันร่วมภายใต้กรอบอาเซียน นอกจากนี้ ยังเป็นโอกาสในการเสริมสร้างศักยภาพของประเทศ และโอกาสที่จะมีสิทธิมีเสียงในการผลักดันนโยบายของประเทศสู่เวทีระดับนานาชาติ ตลอดจนโอกาสในการรักษาผลประโยชน์ของประเทศไทยในเวทีโลก

ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยด้านการศึกษาเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษาของประเทศสมาชิกอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขยายโอกาสทางการศึกษา การยกระดับคุณภาพการศึกษา การนำโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยีการสื่อสารเข้ามารองรับการขยายโอกาสและการยกระดับคุณภาพการศึกษา ตลอดจนการบริหารจัดการทางการศึกษาในเชิงคุณภาพ เพื่อสร้างประชาคมอาเซียน ดินแดนแห่งความสุข สันติภาพและมีความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน การศึกษาจึงเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างประชาคมอาเซียนอย่างแท้จริง



Mobilizing Educational Cooperation in ASEAN

Using educational cooperation as a mechanism for human resources development is the fundamental requirement in fostering ASEAN as a community of economic and socio-political sustainability.

Education is crucial to strengthen human capacity- a factor that contributes to the prosperity of ASEAN.



About ASEAN

ESTABLISHMENT

The Association of Southeast Asian Nations, or ASEAN, was established on 8 August 1967 in Bangkok with the signing of the ASEAN Declaration (Bangkok Declaration) by the Founding Fathers of ASEAN, namely, Indonesia, Malaysia, the Philippines, Singapore, and Thailand.

Brunei Darussalam then joined on 8 January 1984, Vietnam on 28 July 1995, Lao PDR and Myanmar on 23 July 1997, and Cambodia on 30 April 1999, making up what is today the ten Member States of ASEAN.

The ASEAN Declaration states that the aims and purposes of the Association are : (1) to accelerate economic growth, social progress and cultural development in the region and (2) to promote regional peace and stability through abiding respect for justice and the rule of law in the relationship among countries in the region and adherence to the principles of the United Nations Charter.

ASEAN Secretariat

The ASEAN Secretariat, located in Jakarta, Indonesia, is a coordinating center for all ASEAN member states. The office is currently chaired by ASEAN Secretary-General Dr. Surin Pitsuwan from Thailand under a five-year term (from 2008 to 2012).



ASEAN COMMUNITY

In 2003, at the 9th ASEAN Summit, the ASEAN Leaders resolved that an ASEAN Community be established by 2020. However, in 2007, during the 12th ASEAN Summit, they decided to accelerate the establishment by 2015.

The ASEAN Community is comprised of three pillars, namely the ASEAN Political-Security Community, ASEAN Economic Community and ASEAN Socio-Cultural Community. Each pillar has its own Blueprint, and, together with the Initiative for ASEAN Integration (IAI) Strategic Framework and IAI Work Plan Phase II (2009-2015), they form the Roadmap for an ASEAN Community 2009-2015.

ASEAN Political and Security Community (APSC)

Aims to ensure that the peoples and Member States of ASEAN live in peace with one another and with the world at large in a just, democratic and harmonious environment.

Find out more here.

The ASEAN Economic Community (AEC)

Aims to bring the member states with prosperity so that they can compete with other countries. Its main mission is to develop a single market and production based that is stable, prosperous, highly competitive and economically integrated with effective facilitation for trade and investment in which there is free flow of goods, services, investment, skilled labors, and free flow of capital

ASEAN Socio-Cultural Community (ASCC)

Aims to contribute to realising an ASEAN Community that is people-oriented and socially responsible with a view to achieving enduring solidarity and unity among the peoples and Member States of ASEAN. It seeks to forge a common identity and build a caring and sharing society which is inclusive and where the well-being, livelihood, and welfare of the peoples are enhanced.



ASEAN CHARTER

The ASEAN Charter serves as a firm foundation in achieving the ASEAN Community by providing legal status and institutional framework for ASEAN. It also codifies ASEAN norms, rules and values; sets clear targets for ASEAN; and presents accountability and compliance.

The ASEAN Charter entered into force on 15 December 2008. A gathering of the ASEAN Foreign Ministers was held at the ASEAN Secretariat in Jakarta to mark this very historic occasion for ASEAN.



Thailand's Chairmanship of ASEAN (July 2008-December 2009)

Thailand assumes the ASEAN Chairmanship following the 41st ASEAN Ministerial Meeting in Singapore on 24th July 2008. Upon ratification of the ASEAN Charter, Thailand will assume the Chairmanship for one and one and a half year.

Throughout our one and a half year term, Thailand will give priorities to materializing the spirit and values as contained in the ASEAN Charter, for the benefit of the ASEAN people. Our actions may be summarized by the three Rs:

Realizing the commitments under the ASEAN Charter.

Revitalizing a people-centered community.

Reinforcing human development and security for all the peoples of the region.

Efforts will be made to ensure the establishment and implementation of new ASEAN organs envisaged in the ASEAN Charter in particular the establishment of the ASEAN Human Rights bodies, expected to be completed by the end of the Thai Chairmanship.



ASEAN SOCIO-CULTURAL COMMUNITY

The ASEAN Socio-Cultural Community, in consonance with the goal set by ASEAN Vision 2020, envisages a Southeast Asia bonded together in partnership as a community of caring societies and founded on a common regional identity.

The Community shall foster cooperation in social development aimed at raising the standard of living of disadvantaged groups and the rural population, and shall seek the active involvement of all sectors of society, in particular women, youth, and local communities.

ASEAN shall ensure that its work force shall be prepared for, and benefit from, economic integration by investing more resources for basic and higher education, training, science and technology development, job creation, and social protection.

ASEAN shall further intensify cooperation in the area of public health, including in the prevention and control of infectious and communicable diseases.

The development and enhancement of human resources is a key strategy for employment generation, alleviating poverty and socio-economic disparities, and ensuring economic growth with equity.



ASEAN Ministers of Education Meeting (ASED)

Chaired by the Thai Education Minister, Mr. Jurin Laksanawisit, the 4th ASED was convened in Phuket between 5 - 8 April 2009. The event was actively participated in by education ministers from 10 ASEAN nations, the ASEAN Secretary-General H.E. Dr. Surin Pitsuwan and the director of Southeast Asian Ministers of Education Organization (SEAMEO). The meeting participants came up with important issues as follows:



First Regional Seminar on “Strengthening Cooperation on Education to Achieve ASEAN Caring and Sharing Community”

Thailand informed the Meeting on the outcomes of the First Regional Seminar on “Strengthening Cooperation on Education to Achieve ASEAN Caring and Sharing Community” which was held on 23-25 February 2009 in Thailand. The Ministers considered and adopted the recommendations of the First Regional Seminar on “Strengthening Cooperation on Education to Achieve ASEAN Caring and Sharing Community” done on 23-25 February 2009 in Thailand, and view that these recommendations would contribute to strengthening the role of educational sector in political and security, economic and socio-cultural pillars of the ASEAN Community.

- **Formulating a Five-Year Plan on Education for ASEAN Countries and Plus Three Countries**

The meeting agreed with the proposal made by the ASEAN Secretary-General on formulating a five-year plan on education, and tasked the ASEAN Secretariat with drafting the plan with suggestions made by the SEAMEO and concerned educational organizations. The ASEAN Secretariat will subsequently submit the drafted plan to the senior members of ASEAN during the 5th ASED in Cebu, the Philippines.

- **Amendment of the ASEAN University Network Charter**



The meeting had no objection to the proposed amendments to the ASEAN University Network Charter, and agreed to sign the amended AUN Charter at the 5th ASEAN Ministers Meeting in 2010 to complement the role of

the AUN as an ASEAN body in the new ASEAN structure under the ASEAN Charter. At present, 21 universities are joining the AUN, and in the future, the number will increase to 30 or more with Chinese, Japanese and Korean universities. This cooperation will enable ASEAN students to transfer their credits cross-university or cross-country and facilitate the master's and doctoral degree courses on ASEAN studies in language, culture and law.



Educational Leader of Thailand: Educational Leader of ASEAN



During the time that Mr. Jurin Laksanawisit, the Thai Minister of Education, chairs the Southeast Asian Ministers of Education Council (SEAMEC) and the ASEAN Ministers of Education, from 2009 to 2010, Thailand is playing a crucial role in promoting educational cooperation of all levels in the ASEAN region to attain the goal of millennium development set by the United Nations. The projects of education for all, promoting equality and educational quality of the ASEAN region as well as the five-year ASEAN educational plan will mobilize ASEAN to become a people-centered community with a shared identity and a competitive capacity to contribute prosperity to the ASEAN region in accordance with the statement of the ASEAN Charter. Besides, Thailand is implementing the policy which aims to strengthen relations with its neighboring countries in all aspects for sustainability, security and prosperity of all ASEAN nations.

Members of the ASEAN Socio-Cultural Community Council Endorse the Thai Proposal to Mobilize Education in the 15th ASEAN Summit

The 1st Meeting of the ASEAN Socio-Cultural Community Council between 22 - 24 August 2009 at the Four Seasons Hotel ended with great success as the council members endorsed a proposal made by Thailand to mobilize the ASEAN Community through education in the 15th ASEAN Summit. The council members also noted with appreciation the recommendations on education from the First Regional Seminar on Strengthening Cooperation on Education to Achieve an ASEAN Caring and Sharing Community. Accepted by the 4th ASEAN Ministers of Education Meeting in Phuket, the recommendations will be promoted as the ASEAN Educational Declaration to be endorsed during the 15th ASEAN Summit in Hua Hin and Cha-am from 23 - 25 October 2009.



“We underscored the importance of human resource development in promoting understanding among ASEAN peoples and ensuring the competitiveness of ASEAN Community in the global market. In this connection, we adopted the Cha-am Hua Hin Declaration on Strengthening Cooperation on Education to achieve an ASEAN caring and sharing society which would promote regional standard of competencies, promote greater mobility of students within educational institutions in the region, as well as promote ASEAN awareness in all three pillars of the ASEAN Community. To this end, we entrusted relevant Sectoral Ministers to develop a Five-Year Work Plan on Education.”,

Chairman’s Statement 15th ASEAN Summit-- “Enhancing Connectivity, Empowering Peoples”
Cha-Am Hua Hin, Thailand, 23-25 October 2009

Cha-am Hua Hin Declaration on Strengthening Cooperation on Education

During the 15th ASEAN Summit, the leaders adopted the Cha-am Hua Hin Declaration on Strengthening Cooperation on Education to Achieve an ASEAN Caring and Sharing Community.

The Declaration recognizes the importance of the education sector in contributing to the establishment of an ASEAN Community by 2015. The Declaration identifies guidelines and measures for ASEAN to advance its cooperation on education, such as the promotion of better understanding and appreciation of different cultures, customs and faiths in the region; the promotion of principles of democracy, respect for human rights and peace-oriented values in the school curriculum; and the promotion of greater mobility and educational opportunities among students in ASEAN.



CHA-AM HUA HIN DECLARATION ON STRENGTHENING COOPERATION ON EDUCATION TO ACHIEVE AN ASEAN CARING AND SHARING COMMUNITY

WE, the Heads of State and Government of the Association of Southeast Asian Nations (hereinafter referred to as “ASEAN”), namely Brunei Darussalam, the Kingdom of Cambodia, the Republic of Indonesia, the Lao People’s Democratic Republic, Malaysia, the Union of Myanmar, the Republic of the Philippines, the Republic of Singapore, the Kingdom of Thailand and the Socialist Republic of Viet Nam, on the occasion of the 15th ASEAN Summit in Cha-am Hua Hin;

REAFFIRMING our commitment to support the establishment of an ASEAN Community comprising three pillars, namely political and security cooperation, economic cooperation and socio-cultural cooperation that are closely intertwined and mutually reinforcing, by 2015 as called for by our Leaders at the 12th ASEAN Summit on 13 January 2007;

REAFFIRMING that one of ASEAN purposes as stipulated on Article 1 Paragraph 10 of the ASEAN Charter is to develop human resources through closer cooperation in education and life-long learning, and in science and technology, for the empowerment of the peoples of ASEAN and for the strengthening of the ASEAN Community;

RECOGNIZING the importance of education sector in contributing to the establishment of an ASEAN Community that is people-centred and socially responsible with a view to achieving enduring solidarity and unity among the nations and peoples of ASEAN by forging a common identity and building a caring and sharing society which is inclusive and where the well-being, livelihood, and welfare of the peoples are enhanced;

RECALLING the views of the ASEAN Ministers of Education expressed at their First Meeting (ASED) on 21 March 2006 that education sector should not be viewed solely under the socio-cultural pillar but, by developing human resources, permeates through all the three pillars of the ASEAN Community in enhancing competitiveness of individual Member States as well as ASEAN as a region;

RECALLING the Cha-am Hua Hin Declaration on the Roadmap for the ASEAN Community (2009-2015) which comprises the three Community Blueprints and the Second Work Plan for the Initiative for ASEAN Integration, which highlight human development as one of the key elements in the development of the ASEAN Socio-Cultural Community;

ALSO RECALLING the views of the ASEAN Education Ministers of Education in their Fourth Meeting on 5 April 2009 in Phuket which considered and adopted the set of Recommendations from the First Regional Seminar on Strengthening Cooperation on Education to Achieve an ASEAN Caring and Sharing Community during 23-25 February 2009 in Bangkok and Chonburi, Thailand, as well as the development of ASEAN's Five-Year Work Plan on Education in strengthening educational cooperation within ASEAN and Dialogue Partners.

DO HEREBY AGREE THAT THE FOLLOWING ACTIONS ARE NECESSARY IN STRENGTHENING THE ROLE OF EDUCATION IN BUILDING THE ASEAN COMMUNITY BY 2015

I. ROLE OF EDUCATION SECTOR IN POLITICAL AND SECURITY PILLAR:

PROMOTE better understanding and appreciation of the ASEAN Charter through the school curriculum on ASEAN and disseminating the ASEAN Charter which has been translated into ASEAN national languages;

GIVE greater emphasis on the principles of democracy, respect for human rights and peace-oriented values in the school curriculum;

PROMOTE better understanding and appreciation of different cultures, customs and faiths in the region among teachers through training and exchange programmes and establishment of an online database on this subject;

CONDUCT a regular school leaders' forum as a platform for exchanging views on various regional issues in ASEAN, building their capacity and networking. We acknowledge the existing Southeast Asia School Principals' Forum (SEA-SPF);

II. ROLE OF EDUCATION SECTOR IN ECONOMIC PILLAR

DEVELOP national skills framework in ASEAN Member States as an incremental approach towards an ASEAN skills recognition framework;

PROMOTE greater mobility of students by developing a regional catalogue of information materials of education offered in ASEAN Member States;

SUPPORT greater mobility of skilled workers in the ASEAN region through regional cooperation mechanisms among ASEAN Member States to be accompanied by efforts to safeguard and improve educational and professional standards;

DEVELOP an ASEAN competency-based occupational standard aimed at supporting the development of ASEAN human resources that are regionally and globally competitive and meet the needs of industries in coordination with the ASEAN Labour Ministers Meeting (ALMM) process;

ENCOURAGE the development of a common standard of competencies for vocational and secondary education as a base for benchmarking with a view to promote mutual recognition;

III. ROLE OF EDUCATION SECTOR IN SOCIO-CULTURAL PILLAR

DEVELOP a common content on ASEAN for schools as a reference for teacher training and teaching;

OFFER graduate courses on ASEAN arts and cultures in universities;

OFFER ASEAN languages as optional foreign language subjects in schools;

PROMOTE regional outreach programmes aimed at raising ASEAN awareness among our youth. We acknowledge the existing outreach programmes, such as the ASEAN Schools Tour, ASEAN Student Exchange Programme, ASEAN Youth Cultural Forum, ASEAN University Youth Summit, AUN Educational Forum and Young Speakers Contest;

SUPPORT wider access of rural communities to quality education by establishing an ASEAN community-based programme for young volunteers to support the learning centers in rural areas and for indigenous people in Member States;

PROMOTE life-long learning in ASEAN Member States in support of the Education for All (EFA);

ESTABLISH an ASEAN educational research convention to promote collaborative research and development (R&D) in the region and as a platform for researchers from Member States to exchange views on various regional issues and concerns;

PROMOTE better understanding and awareness of various environmental issues and concerns in the ASEAN region by integrating it in school curriculum and presenting “ASEAN Green School” awards;

CELEBRATE the ASEAN Day (8th August) preferably in the month of August in schools through various activities, such as singing the ASEAN Anthem, conducting a competition on ASEAN history and cultures, displaying ASEAN emblem and other iconic elements, organising an ASEAN youth camp, ASEAN youth festival and ASEAN children’s day;

AGREE that ASEAN Member States should consider sharing their resources and consider establishing a regional education development fund to ensure adequate financial support to implement the recommended actions;

TASK the concerned ASEAN Sectoral Ministerial Bodies and the Secretary-General of ASEAN to implement this Declaration in guiding and supporting ASEAN’s Five Year Work Plan on Education as well as monitor commitments supported by the Committee of Permanent Representatives, and report to us regularly through the ASEAN Socio-Cultural Community Council on the progress of the implementation;

PLEDGE our resolve and commitment to strengthen education to realize an ASEAN Community of Actions, a Community of Connectivity and a Community of and for the Peoples of ASEAN.

ADOPTED at Cha-am Hua Hin, Thailand, this Twenty Forth Day of October in the Year Two Thousand and Nine, in a single original copy, in the English Language.



Mobilizing Educational Cooperation in ASEAN Mobilizing Educational Cooperation in ASEAN
Mobilizing Educational Cooperation in ASEAN
Mobilizing Educational Cooperation in ASEAN
Mobilizing Educational Cooperation in ASEAN
Mobilizing Educational Cooperation in ASEAN
Mobilizing Educational Cooperation in ASEAN



ที่ปรึกษา

รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ฝ่ายต่างประเทศ
บรรณาธิการอำนวยการ

ไพศาล วิชาลาภรณ์

คณะบรรณาธิการ

ขนิษฐา ห้านิรัตศัย

ปนัดดา งามสมพล

จิรนนท์ ทรงชาติ

กรภัทร พฤษชัยกุล

จัดพิมพ์

กลุ่มสารสนเทศต่างประเทศ

สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

กรุงเทพฯ 10300 โทร. 0 2628 5649

ธันวาคม 2552

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว

